

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 17. september 2020 i sak 2020/89

Saken gjelder: Avslag på produksjonstilskudd

Klager: Isámi.Press AS

Klagenemndas

medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli og Karin Fløistad.

Bakgrunn:

- (1) Isámi.Press AS (heretter klager) søkte 29. mars 2019 om tilskudd til samiske aviser for publikasjonen *Sámi Odasmagasiidna*.
- (2) I søknaden var det oppgitt at antallet «Godkjent netto-opplag forrige år» var 1168, mens «Antall utgitte nr. forrige år» var 48. Det var krysset av for at avisen verken var medlem i Mediebedriftenes Landsforening (MBL) eller Landslaget for lokalaviser (LLA).
- (3) Norsk Opplagskontroll AS førte på vegne av Medietilsynet kontroll vedrørende beregningen av antall abonnement som klager hadde i 2018. I notatet datert 26. juni 2019 stod det blant annet følgende:
- (4) «En stor del av abonnementene er i desember 2017 solgt som julegaver fra bedrifter til sine kunder. Disse salg har vi periodisert med 1/12-del for 2017, og 11/12 som solgt abonnement for 2018.

[...]

Sum solgte abonnement er 525 eks.

Etter periodisering til 2018 vil salget av disse, inngå i opplagstallet for i 2018 med 473 eks.

Avisen har i sin egen beregning kommet fram til et opplagstall på 1188 eksemplarer.

Ved vår tellemetodikk kommer vi til et opplagstall på 1248 eksemplarer.

Avviket (60 eks) i opplagstall beregnet av avisen og oss, skyldes nyanser i periodiseringen av abonnement solgt til bedrifter.

Fordelingen av opplaget kan sammenfattes slik:

Individuelle kjøp: 415 eks.

Bedrift, julegaver: 473 eks.

Frieksemplar: 300 eks.

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

SUM OPPLAG: 1188 eks

Under forutsetning av at bedriftssalg godkjennes av Medietilsynet, kan vi bekrefte opplagstall på 1188 eksemplarer i gjennomsnitt for 2018.»

- (5) I skjemaet for stedlig kontroll datert 5. juli 2019 var det inntatt elleve punkter (benevnt som retningslinjer), som skulle besvares med alternativene «Ja», «Nei» eller «Ikke aktuelt». Kun punktet «Abonnement skal være individuelt bestilt og betalt. Dersom det betales for flere abonnenter, skal det følge adresseliste med. Disse skal kunne kontrolleres mot avismottakeren», ble av Norsk Opplagskontroll AS besvart med «Nei». I en kommentar til dette stod det: «Flere abonnement er innkjøpt av bedrifter som julegave til kunder.» Dette var også nærmere utdypet:

«Vi har krysset NEI i rubrikken, basert på at samtlige abonnement ikke er individuelt bestilt og betalt. Av totalt 888 solgte eksemplarer (før friksemplarene) er 473 eksemplarer solgt til bedrifter som har gitt avisen som julegaver til sine kunder og 415 eksemplarer er individuelle. Det finnes navneliste over alle abonnenter som mottar avisen som gave fra bedrift.

Fordelingen av opplaget kan sammenfattes slik:

	2017:	2018:
Individuelle kjøp:	37 eks.	415 eks.
Bedrift, julegaver:	56 eks.	473 eks.
Friksemplar	300 eks.	300 eks.
SUM OPPLAG:	392 eks.	1 188 eks.»

- (6) Medietilsynet av slo søknaden 5. september 2019 med den begrunnelse at publikasjonen ikke tilfredstilte kravet til godkjent opplag på 750 eksemplarer, jf. forskrift om tilskudd til samiske aviser av 17. mars 1997 (forskriften 1997) § 4 andre ledd, smh. § 15.
- (7) Klager påklaget vedtaket 25. september 2019. Det ble gitt tilleggsmerknader til klagen 7. oktober 2019.
- (8) Medietilsynet har vurdert klagen, men opprettholdt avslaget, jf. forvaltningsloven § 33 andre ledd. Saken ble oversendt Medieklagenemnda for behandling ved brev 24. januar 2020, jf. forvaltningsloven § 33 fjerde ledd.
- (9) Medieklagenemnda ba i e-post 19. august 2020 om en ytterligere redegjørelse fra Medietilsynet. Denne ble gitt i brev 25. august 2020, som klager ble gitt mulighet til å kommentere. Klagers kommentarer ble gitt i e-post til nemnda samme dag. Tilsynet kom med ytterligere kommentarer samme dag. Klagenemnda fant grunn til å stille ytterligere spørsmål til tilsynet i e-post 1. september 2020. Tilsynet svarte i e-post 4. september 2020, og klagers kommentarer ble gitt i e-post 8. september 2020 til nemnda. Medietilsynet og klager har gitt ytterligere merknader 9. september 2020 til nemnda.
- (10) Nemndsmøte i saken ble avholdt 26. juni 2020 og 26. august 2020.

Anførsler:**Klager har i det vesentlige anført:**

- (11) Det er ikke grunnlag for å underkjenne de 473 eksemplarene som Medietilsynet har utelatt fra beregningen av publikasjonens nettoopplag. Retningslinjen som tilsynet viser til åpner uttrykkelig opp for at én kunde kan bestille og betale for flere abonnementer, så lenge en adresseliste vedlegges bestillingen. Samtlige av bedriftssalgene er inngått på bakgrunn av en individuell avtale med bedriftene. En slik forståelse støttes også av forskrift om fastsettelse av opplag og utgaver i nyhets- og aktualitetsmedier av 17. september 2014 (opplagsforskriften 2014). Se særlig § 3 nr. 1.
- (12) Medietilsynet må forholde seg til bestemmelsene for den aktuelle ordningen, som her er produksjonstilskudd til samiske aviser. Det kan følgelig ikke vektlegges at det eksisterer en begrensning for produksjonstilskudd for publikasjoner som faller utenfor tilskuddsordningen for samiske aviser. Innføringen av en slik begrensning for det samiske tilskudd må forfølges på annet vis. Det er heller ikke riktig at kontrollmulighetene i et tilfelle som det foreliggende medfører en «tilnærmet umulig» oppgave, som Medietilsynet skriver, og dette er uansett en slik ordning som forskriften med tilhørende retningslinjer legger opp til. Dersom tilsynet ønsker ytterligere kontrollmekanismer, må dette forfølges på annet vis. Det bemerkes for øvrig at kontrollkravet ivaretas gjennom innsendelsen av adresselister.
- (13) Det understrekes at hvilke regler som gjelder for offentlige støtteordninger må være offentlig tilgjengelige og tilstrekkelig klare. Hvis dette ikke er tilfellet må regelverket endres. Det er ikke tilstrekkelig at Medietilsynets forståelse kan forankres i det skjemaet som tilsynet bruker.
- (14) Sondringen som Medietilsynet tar til orde for hva gjelder bedriftssalg med få og flere enn få abonnementer mangler hjemmel. Under enhver omstendighet må de omtvistede abonnemementene undergis en konkret vurdering. I alle tilfeller skal bedriftssalgene med opptil 25 abonnementer medtas i beregningen av det totale opplaget, slik at minstekravet om 750 eksemplarer er oppfylt.

Medietilsynets merknader til klagen:

- (15) Totalopplaget fra opplagskontrollen er på 1188 eksemplarer, inklusiv 473 eksemplarer som klager har solgt til bedrifter som skal gis til ansatte som julegaver. De 473 eksemplarene gis bort av ni ulike organisasjoner til kunder som verken har bestilt eller betalt for publikasjonen. I henhold til retningslinjene skal disse eksemplarene utelates ved utregningen, da abonnementet ikke er individuelt inngått. Det totale opplaget blir da 715 eksemplarer, som er lavere enn minstekravet på 750 eksemplarer.
- (16) Praksisen for beregningen av opplag for samiske aviser er satt for å ivareta tilskuddsordningens formål og for å unngå tilpasninger til regelverket for å maksimere støtten. Dersom bedriftssalg godtas for støtteordningen til samiske aviser, ville dette kunne utløse et uforholdsmessig høyt støttebeløp på bekostning av øvrige aviser. I forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier av 25. mars 2014 er dette hensynet for øvrig ivaretatt i § 10. En tilsvarende mekanisme følger ikke av forskriften som gir tilskudd til samiske aviser.

Klagenemndas vurdering:

- (17) Saken gjelder klage over avslag 5. september 2019 på produksjonstilskudd til en samisk avis. Klagen ble framsatt 25. september, og er følgelig rettidig, jf. forvaltningsloven § 29.
- (18) Medietilsynets behandling av klagers søknad er gjort med hjemmel i forskrift om tilskudd til samiske aviser av 17. mars 1997 (forskriften 1997).
- (19) Det følger av forskriften 1997 § 4 første ledd nærmere vilkår for at tilskudd til samiske aviser kan ytes. Det stilles blant annet krav om at det tas «reell betaling» for abonnement. Av andre ledd følger det at avisen må utkomme «regelmessig med minst 48 nummer per år med et gjennomsnittlig nettoopplag på minst 750 eksemplarer». Dette er kumulative vilkår, og i henhold til tredje ledd må vilkårene ha vært oppfylt i minst ett kalenderår før tilskudd kan gis.
- (20) Det sentrale spørsmålet i saken er om klagers publikasjon har et nettoopplag på minst 750 eksemplarer, jf. forskriften 1997 § 4 andre ledd.
- (21) Det er ikke tvilsomt at verken opplagsforskriften 2014 eller opplagsreglene fastsatt av Mediebedriftenes Landsforbund (MBL) og Landslaget for lokalaviser (LLA) 9. november 2017, gjeldende fra 1. januar 2018 (opplagsreglene 2018) gjelder for tildelingen av produksjonstilskudd til samiske aviser.
- (22) Det følger av forskriften 1997 § 15 at Medietilsynet fastsetter «retningslinjer om fastsettelse av opplag, utgiveshyppighet og sidetall, utbetaling av tilskudd, hvilke oppgaver avisene skal sende inn, attestasjon og kontroll av skjemaer og om regnskapsføring». Disse retningslinjene framgår av *Skjema for stedlig opplagskontroll* som er utarbeidet av Medietilsynet, og som brukes av Norsk Opplagskontroll AS ved kontroll av en virksomhets opplagstall.
- (23) Foranlediget av klagers anførsel om at tilsynets avslag på søknaden ikke har tilstrekkelig klar hjemmel, skal det understrekes at klagenemnda ikke har innvendinger til at retningslinjene framgår av skjemaet for stedlig opplagskontroll. Nemnda antar at dette skjemaet er tilgjengelig for søkerne, men finner grunn til å bemerke at retningslinjene med fordel kunne ha vært publisert på Medietilsynets hjemmeside. Det er for øvrig ikke slik at et avslag på en søknad om offentlige midler kan regnes som et inngrep i private rettssubjekters rettsstilling som stiller særlige krav til rettsgrunnlagets klarhet.
- (24) Klagenemnda vil presisere at det selvsagt ikke er noe i veien for at retningslinjene som utformes med hjemmel i forskriften 1997 § 15 legger opp til avvikende reguleringer sammenlignet med det som følger av opplagsforskriften 2014 og opplagsreglene 2018. Når retningslinjene som framgår av skjemaet for stedlig opplagskontroll skal tolkes, er det likevel slik at både opplagsforskriften 2014 og opplagsreglene 2018 vil utgjøre en del av bakteppet for denne tolkningen. I en slik tolkningsprosess vil både likheter og forskjeller kunne være av betydning.
- (25) Det avgjørende blir etter dette hvordan punkt 8 i skjemaet for stedlig opplagskontroll skal forstås. Punkt 8 lyder slik: «Abonnement skal være individuelt bestilt og betalt. Dersom det betales for flere abonnenter, skal det følge adresseliste med. Disse skal kunne kontrolleres mot avismottakeren.» I denne vurderingen har Medieklagenemnda delt seg i et flertall og et mindretall.

- (26) Medieklagenemndas flertall, nemndsmedlemmene *Borvik* og *Fløistad*, viser innledningsvis til at et abonnement etter opplagsforskriften 2014 skal være «individuell ønsket, bestilt og betalt av mottakeren», jf. § 2 andre ledd siste punktum. Det samme legges til grunn på s. 3 i opplagsreglene 2018, hvor det står at utgangspunktet for å kunne klassifisere et salg som abonnement er at «mottakeren gjennom individuell bestilling og betaling etterspør avisen». Punkt 8 i skjemaet for stedlig opplagskontroll slår også fast at abonnementet skal være «individuell bestilt og betalt», men uten en presisering av at abonnementet også må være «ønsket» eller at mottakeren «etterspør» abonnementet. Slik flertallet ser det, er denne forskjellen uten praktisk betydning, siden det må legges til grunn at den som bestiller og betaler et abonnement, også ønsker eller etterspør dette.
- (27) Av større interesse for det spørsmålet som denne saken reiser, er reguleringen i opplagsforskriften 2014 og opplagsreglene 2018 av abonnement gitt som gave. I tilsynets avslagsbrev 3. juli 2019 uttaler tilsynet at opplagsforskriften 2014 – i motsetning til opplagsreglene 2018 – ikke åpner opp for gaveabonnement. Klagenemnda kan vanskelig se at dette medfører riktighet, og viser her til at opplagsforskriften 2014 § 3 nr. 1 andre ledd siste punkt slår fast at et «[a]bbonnement gitt som gave uten betingelser betalt av andre skal telle med i opplaget». Utgangspunktet i opplagsforskriften 2014 og opplagsreglene 2018 om at bare individuelt bestilte og betalte abonnement skal telles med i opplaget, er altså ikke til hinder for at også abonnement gitt som gave skal telles med i opplaget etter begge disse regelverkene. For fullstendighetens skyld nevnes også at både opplagsforskriften 2014 og opplagsreglene 2018 åpner for at bedriftssalg (for eksempel til flyselskaper og hoteller) skal telles med i opplaget etter nærmere regler. Saken her gjelder ikke slike bedriftssalg slik det er definert i opplagsforskriften 2014 og opplagsreglene 2018.
- (28) Spørsmålet blir etter dette hvordan punkt 8 i skjemaet for stedlig opplagskontroll skal tolkes når det gjelder adgangen til å regne med i opplaget abonnement som bedrifter har gitt som gave til sine kunder. Ordlyden åpner klart nok for at det kan betales for flere abonnement, og punkt 8 synes slik sett å være i samsvar med de ordningene som er fastsatt i opplagsforskriften 2014 og opplagsreglene 2018. Tilsynet har i sitt brev 25. august 2020 til nemnda gjort gjeldende at vilkåret i forskriften 1997 § 4 nr. 3 om at avisen må ta «reell betaling for abonnement» utelukker at bedriftssalg (og formodentlig også gaveabonnement) kan regnes med i opplaget. Flertallet er ikke enig i denne tolkningen, og mener tvert imot at både gaveabonnement og bedriftssalg må regnes som reelle betalinger for abonnement. Uten at det har betydning for foreliggende sak, vil flertallet her likevel presisere at punkt 8 i skjemaet for stedlig opplagskontroll nok er til hinder for at bedriftssalg (slik dette er definert i opplagsforskriften 2014 og opplagsreglene 2018) kan regnes med i opplaget, siden det for slike salg ikke vil kunne legges fram adresselister som kan kontrolleres mot mottakerne av avisen.
- (29) Det framkommer altså av punkt 8 at dersom det betales for flere abonnement, så må det utarbeides adresselister som muliggjør en kontroll mot mottakerne av avisen. En slik kontrollmekanisme er ikke nedfelt, verken i opplagsforskriften 2014 eller opplagsreglene 2018. Det ligger i dette at det for ordningen med produksjonstilskudd til samiske aviser etableres et annet kontrollregime enn det som gjelder for aviser som får støtte under ordningen etter forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier. Tilsynet har i sitt brev 25. august 2020 til nemnda påpekt at kontrollbehovet under den sistnevnte ordningen er ivaretatt ved regler om beregning av bedriftssalg og støttetak.
- (30) Medietilsynet har til støtte for sin tolkning av punkt 8 forklart følgende:

«Bakgrunnen for ordlyden i annet punktum slik den ble formulert ved opprettelsen av ordningen på 90-tallet var, slik Medietilsynet forstår det, rettet mot den tekniske gjennomføringen av betaling. Ved etablering av opplagsreglene, som i utgangspunktet gjaldt både tilskuddsordningen til samiske aviser og tilskuddsordningen for minoritetsspråklige publikasjoner (som ble lagt ned i 2015), var det vanlig at ett familiemedlem i «storfamilien» var ansvarlig for økonomien. Dette innebar at det var denne personen som alene disponerte bankkonti og lignende for hele «storfamilien». Det hendte at denne personen bestilte flere abonnement. Kravet om navneliste er rettet mot slike unntakstilfelle av kontrollmessige årsaker.»

- (31) Medieklagenemnda har bedt om å få oversendt dokumentasjon for denne forståelsen som tilsynet legger til grunn av punkt 8, herunder hvorfor andre punktum er inntatt i retningslinjen. Etter flertallets syn har ikke tilsynet maktet å framskaffe dokumentasjon som underbygger deres forståelse av punkt 8. Flertallet mener at den tolkningen av punkt 8 som tilsynet gjør gjeldende, framstår som anstrengt. Dersom punkt 8 leses i lys av de reglene for opplagskontroll som er nedfelt i opplagsforskriften 2014 og opplagsreglene 2018, er det etter flertallets oppfatning nærliggende å forstå punkt 8 slik at det åpnes for at gaveabonnement skal regnes med i opplaget. I rundskriv 95/1 Krav til dokumentasjon ved opplagskontroll i 1995 fastslås det at dersom «en organisasjon betaler abonnement for et visst antall medlemmer», så må det framlegges lister med navn og adresse på disse abonnementene. Dette trekker klart i retning av at punkt 8 ikke bare tar sikte på å regulere den situasjon at det medlem som disponerte «storfamiliens» bankkonti, betaler for flere abonnement. Videre kan det verken av rundskrivet eller ordlyden i punkt 8 utledes noen begrensning på hvor mange slike abonnement som kan telle med i opplaget.
- (32) Selv om tilsynet i innstillingsbrevet 23. januar 2020 på s. 8 som et klart utgangspunkt utelukker at abonnement bestilt og betalt av andre (gaveabonnement) og bedriftsabonnement kan regnes med i opplaget, har klagenemnda merket seg at tilsynet likevel uttaler at de fire bedriftsabonnementene i denne saken som har ti eller færre abonnement «ligger nærmere intensjonen bak retningslinjenes punkt 8», og videre at tilsynet er kjent med at det forekommer noen slik abonnement hos de øvrige tilskuddsmottakerne. Flertallet antar at dette gjelder avisene Ságat og Ávvir. Tilsynet foretar imidlertid ingen vurdering av om disse abonnementene skal regnes med i opplaget, og begrunnelsen er at siden disse til sammen utgjør kun 25 abonnement, vil en godkjennelse av disse ikke medføre at opplagstallet oppfyller minstekravet i forskriften 1997 § 4 andre ledd. For flertallet framstår denne begrunnelsen vanskelig å forene med den absolutte tolkningen av punkt 8 som tilsynet bygger avslaget på: Dersom punkt 8 først skal tolkes slik at gave- og bedriftsabonnement ikke kan regnes med i opplaget, har flertallet vanskelig for å se det rettslige grunnlaget for likevel å inkludere bedriftsabonnement med noen få abonnenter.
- (33) Flertallet har ellers merket seg tilsynets opplysninger om at begge de to samiske avisene som til nå har mottatt produksjonstilskudd etter forskriften 1997 er medlemmer av bransjeorganisasjonene MBL og LLA. Som allerede nevnt ovenfor, åpner opplagsreglene 2018 for at både gaveabonnement og bedriftssalg skal regnes med i opplaget. Dersom tilsynets tolkning av punkt 8 i skjemaet for stedlig opplagskontroll legges til grunn, vil denne stå i motstrid til den ordning som bransjeorganisasjonene er blitt enige om. En slik rettstilstand framstår etter flertallets syn som uklar.
- (34) Flertallet deler i og for seg tilsynets bekymring knyttet til mulighetene for at tilskuddsmottakere tilpasser seg regelverket med det formål å maksimere støtten.

Samtidig kan aktørene vanskelig klandres for å tilpasse seg regelverket som gjelder for tildeling av støtte, og i den grad regelverket er uklart og gir rom for tvil, ligger det til tilsynet og eventuelt departementet å gjøre de nødvendige endringene i regelverket slik at offentlige midler brukes etter intensjonen. I tilsynets brev 3. juli 2019 refereres det til avslagsbrevet fra 2018, hvor tilsynet understreket, basert på opplagsrevisors rapport, at det var «grunn til å stille spørsmål om publikasjonen tilfredsstillende oppfyller opplagsreguleringens punkt 8». Flertallet antar derfor at tilsynet allerede i 2018 var klar over at det var en viss usikkerhet knyttet til tolkningen av punkt 8 i skjemaet for stedlig opplagskontroll, og at tilsynet i lengre tid har hatt en oppfordring til å avklare rettstilstanden. Flertallet anerkjenner behovet for å innrette de offentlige støtteordningene på en slik måte at det blir et rimelig forhold mellom egeninntekter og statsstøtte, men flertallet stiller seg tvilende til om dette best oppnås ved å utelukke gaveabonnement og bedriftssalg fra opplaget. I opplagsforskriften 2014 er det i § 10 etablert et støttetak, og flertallet antar at det å innta i forskriften 1997 en bestemmelse som etablerer et støttetak, vil være en mer treffsikker måte å sikre et rimelig forhold mellom egeninntekter og statsstøtte. Dette er for øvrig ordningen det legges opp til i høringsnotatet fra Kulturdepartementet om endringer i forskriften om tilskudd til samiske aviser, som ble sendt på høring 30. juni 2020. Høringen ble avsluttet 28. august 2020, og saken er nå til behandling i departementet.

- (35) Flertallet vil avslutningsvis bemerke at det må antas at også gaveabonnement og bedriftssalg bidrar til å legge til rette for demokratisk debatt, meningsdannelse og språkutvikling i det samiske samfunn, jf. forskriften 1997 § 1. Det avgjørende her vil jo være om avisen rent faktisk leses, og ikke om leseren har fått tilgang til avisen på den ene eller den andre måten. Formålsbetraktninger tilsier altså ikke at slike abonnement og salg bør utelates fra avisens opplag.
- (36) Flertallet har etter dette kommet til at punkt 8 i skjemaet for stedlig opplagskontroll ikke kan tolkes slik at gaveabonnement ikke skal regnes med i opplaget. De 473 gaveabonnementene skal medregnes i opplaget i den utstrekning det framlegges adresselister som kan kontrolleres mot avismottakerne. Det vil måtte bli opp til Norsk Opplagskontroll AS å fastsette det nærmere opplegget for en forsvarlig kontroll.
- (37) Medieklagenemndas mindretall, nemndsmedlem *Enli*, har kommet til at de omtvistede gaveabonnementene ikke skal medregnes i opplaget.
- (38) Mindretallet viser innledningsvis til Medietilsynets forklaring om at man må lese den omtalte retningslinjen i sammenheng, hvor det sentrale er at abonnementet er «individuell bestilt og betalt». Etter Medietilsynets oppfatning må andre setning i retningslinjen ses i sammenheng med første setning, slik at abonnementet uansett må være individuelt bestilt og betalt av en kunde. Ifølge Medietilsynet må abonnementet i alle tilfeller være «individuell bestilt» av avismottakeren, og det må i alle tilfeller følge adresseliste med bestillingen som gjør det mulig å føre kontroll om hvem som mottar avisen.
- (39) Mindretallet slutter seg i det vesentligste til denne forståelsen av den aktuelle retningslinjen. Mindretallet tilføyer at det ville ha vært naturlig at det kom eksplisitt til uttrykk i den aktuelle retningslinjen, dersom det var tilsiktet at et hvilken som helst form for gaveabonnement skulle medregnes i opplaget, se for eksempel opplagsforskriften 2014 § 3 nr. 1 andre ledd siste punkt til sammenligning. Mindretallet mener videre at det er anstrengt å tale om en «individuell bestilling» når en bedrift kjøper et større kvantum abonnement, for deretter å gi disse videre til kunder. Mindretallet vil bemerke at dette

individuelle elementet fremstår desto mer fraværende i denne saken, da det fremstår som at flere av privatpersonene som endelig mottar abonnementet har gitt sitt samtykke til å motta abonnementet vederlagsfritt fra bedriften etter å ha blitt vervet av, eller mottatt forespørsel fra, den aktuelle bedriften om dette. Dette er for øvrig en situasjon som ellers er ganske så ulik tilfeller hvor en privatperson, eller en bedrift for den saks skyld, bestiller og betaler for flere abonnementer, som gis bort som gaver til en mindre krets bekjente eller ansatte.

- (40) Mindretallet finner for øvrig grunn til å vise til Medietilsynets redegjørelser i vedtaket og innstillingen av henholdsvis 5. september 2019 og 24. januar 2020 vedrørende hvilke hensyn som ligger bak forståelsen og praktiseringen av den omtvistede retningslinjen. Etter mindretallets oppfatning fremstår tilsynets praktisering av retningslinjen i denne saken innenfor det skjønnet som retningslinjen gir. Mindretallet legger til at det ikke er holdepunkter for at denne praktiseringen har medført usaklig forskjellsbehandling av (potensielle) tilskuddsmottakere etter forskriften. Mindretallet mener for øvrig at tilsynets praktisering fremstår velbegrunnet, og ikke minst nødvendig for å ivareta hensikten med ordningen, som er demokratisk debatt, meningsdannelse og språkutvikling i det samiske samfunn, jf. forskriften 1997 § 1.
- (41) Mindretallet forstår faktum slik at det finnes navnelister over de 473 abonnentene som mottar avisen som gave fra en bedrift, og at disse var vedlagt søknaden. I ettertid har klager innhentet bekreftelser fra flere av dem som abonnerer på avisen gjennom sin bedrift, hvor det stadfestes at abonnementet er individuelt ønsket. Dette gjelder 17 bekreftelser fra privatpersoner. I tillegg er det oversendt et notat fra Sámi Medija, hvor det fremgår at deres 27 abonnenter har blitt vervet «gjennom direkte kontakt» med abonnentene.
- (42) Som det fremgår av gjennomgangen over, mener mindretallet at ingen av de nevnte 473 abonnementene skal medregnes, jf. den omtvistede retningslinjen. Mindretallet finner derfor ikke grunn til å gå nærmere inn på bekreftelsene som klager har oversendt i forbindelse med klagenemndas behandling av saken, men understreker at slike bekreftelser ikke i seg selv godtgjør at et abonnement er «individuelt bestilt og betalt».
- (43) Mindretallet har etter dette – i likhet med Medietilsynet – kommet til at klager ikke har et nettoopplag på minst 750 eksemplarer, jf. forskriften § 4 andre ledd, jf. § 15.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Medietilsynets avslag 3. juli 2019 på søknad fra Isámi.Press AS om tilskudd til samiske aviser er ugyldig, og sendes tilbake for ny behandling basert på den tolkning av punkt 8 i skjemaet for stedlig opplagskontroll som flertallet i Medieklagenemnda har redegjort for.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Dokumentet er godkjent elektronisk